Nr. 5. Mielec, dnia 1 czerwca 1930 r. Rok X.

Orędownik

Starostwa i Wydziału Rady powiatowej w Mielcu.

Wychodzi 1 i 15 każdego miesiąca.
Prenumerata roczna urzędowa 6 Zł.
„ „ prywatna 7 Zł.

Do wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie.

L: XXXV-734/30 Mielec, dnia 29|5 1930.

Wskutek pisma Dowództwa Okręgu Korpusu Nr. V. w Krakowie z 17 maja 1930 L. 8112/ Og. Uzup. podaję do wiadomości. że z uwagi na wielką ilość prac związanych z koniecznością uzupełnienia ewidencji w P.K U. zebrania kontrolne dla szeregowych rezerwy i pospolitego ruszenia w roku 1930 nie będą urządzone.

L. XXXIX-48/30 Mielec, dnia 31/V 1930.

Celem należytego prowadzenia ewidencji koni oznajmiam, że w wypadku gdy gmina sprzedawcza konia nie otrzyma w terminie 14 dniowym zawiadomienia z gminy nabywcy konia o ujęciu konia w swoją ewidencję, winna gmina sprzedawcy konia sprawę tę skierować do Starostwa powiatowego, celem spowodowania nadesłania tego zawiadomienia.—Wpływ Starostwa na gminę możliwy jest tylko wtedy, kiedy wie się do jakiej gminy koń został sprzedany, lub też zdoła się gminę odszukać.

Z uwagi na to, że w dużej części wypadków, dochodzenia w celu ustalenia gminy nabycia konia pozostają bez pomyślnego rezultatu i gmina poprzedniego pobytu konia (gmina sprzedawcy) z powodu braku zawiadomienia niema podstawy do skreślenia tego konia ze swej ewidencji, polecam Zwierzchnościom gminnym stosować się ściśle do rozporządzenia Starostwa z dnia 18/4 1929 L, V-4003/29 w szczególności wypełniania stronicy 5 dowodu tożsamości konia, gdzie przed sprzedażą winien być uwidoczniony nowy nabywca a tymsamym koń skreślony z ewidencji tej gminy o ile przechodzi do innej. Gmina sprzedawcy zawiadamia wówczas gminę nabywcy o ujęciu konia w ewidencję.

Również stwierdzono, że właściciele bardzo często nie zgłaszają w Urzędzie gminnym o padnięciu lub zmianie płci konia.

Polecam Zwierzchnościom gminnym przestrzegać powyższych wskazówek i stosować się ściśle do instrukcji o prowadzeniu ewidencji koni i do wydanych pouczeń.

L: I-178/30. Mielec, dnia 29/5 1930.

W roku 1921 przybył do wsi Jażewicze gminy Kleckiej, powiatu Nieświeskiego, Bereśniewicza Aleksandry 4-letni zabłąkany chłopiec. Skąd on pochodzi nie wie, jak również nie pamięta imion rodziców ani swego nazwiska, wie tylko, że ma na imię „Wasia".

Powyższe podaję do wiadomości, z poleceniem doniesienia mi gdyby w/w był w tamt gminie znany względnie przynależny.

L: I-176/30. Mielec, dnia 29. 5. 1930.

Wydalony z Belgji robotnik Józef Mielcarek, ur. 10 marca 1893 r. Wrześni Wojew. Pomorskie przybył wraz z 2 dziećmi w wieku od 7—11 lat w dniu 23 kwietnia 1930 r. do Wrześni.—Dzieci swe przyprowadził do korytarza ratusza, gdzie je na łasce losu pozostawił, a sam udał się w niewiadomym kierunku.

Miejsce pobytu J. Mielcarka jest nieznane i dzieci wymienione stały się ciężarem publicznej opieki.

Powyższe podaję do wiadomości, z poleceniem doniesienia mi gdyby w/w był w tamt. gminie znany względnie przynależny.

L. I-175/30. Mielec, dnia 29. 5. 1930.

Anna Juszko mieszkanka m. Hołynka powiatu słomińskiego wniosła prośbę o odszukanie jej syna Michała s. Piotra i Anny, lat 17, który w końcu grudnia ub. r. opuścił dom. Petentka przypuszcza, że udał się w kierunku st. kol. Żolwa, pow. Wołkowyskiego. Rysopis chłopca: wzrost mały, włosy blond, twarz owalna, nos płaski, oczy niebieskie. Ubrany w kożuszek kryty czarnym materjałem, spodnie koloru niebieskiego, buty z cholewami i czapka angielska siwa. Wymieniony w r. 1928 był już doprowadzony przez Policję do domu z powodu wyłudzania wsparć w urzędach samorządowych,

Powyższe podaję do wiadomości, z poleceniem doniesienia mi gdyby w/w był w tamt. gminie znany.

ODPIS.

Krakowski Urząd Woj. L, Rol XXXII/3. Kraków, dnia 15 maja 1930 r. Racjonalne gnojownie, wyzyskanie postanowień ustawy budowlanej (Rozp. Prezydenta Rzeczposp. z dnia 16 lutego 1928 r. Dz. U R. P. Nr. 23.-poz. 202 o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli).

Do Panów Starostów Powiat. oraz Przewodniczących Tym. Zarządów Powiat. (do wszystkich w Województwie Krakowskiem).

Postanowienia Rozp. Prezydenta Rzeczp. Polskiej

z dnia 16 lutego 1928 r. Dz. U. Rzp. Nr. 23 poz. 202 dają możność władzy budowlawlanej przy udzielaniu zezwoleń na budowę nowych budynków również przepisanie warunków, o ile chodzi o urządzenie obór— stajni i chlewów, a w szczególności także, o ile chodzi o budowe racjonalnych gnojowni.

Niestety odnośne postanowienia ustawowe (część II-tytuł i rozdział 13 oraz tytuł II-rozdz. 10) nie są zupełnie prawie wykorzystywane-a przy wydawaniu orzeczeń i zarządzeń, o których mowa w art 387 ust. (cz. II-tyt. IX) nieraz zupełnie prawie sprawa należytego postawienia kwestji budowy gnojownie zostaje pominięta Woj. Komisja Rolna na posledzeniu z 19 października z r. wyraziła zapatrywanie, że należałoby w szerszej niż dotychczas mierze wykorzystać wspomniane wyżej przepisy prawa budowlanego, o ile chodzi o tak ważny dla gospodarstwa rolnego problem, jak problem należycie urządzonych obór — stajni,—chlewów, a wszczególności gnojowni,—i należałoby z całą ścisłością przestrzegać, aby przysługujące władzy budowlanej w tym kierunku uprawnienia zostały należycie wyzyskane.

Powołany wyżej przepis art 387 tego Rozp. wspomina o opinjach rzeczoznawców, na podstawie których mają być wydawane orzeczenia i zarządzenia, wynikające z art. 385 i 386 rozp.
Rzeczą więc konieczną będzie wprowadzić jako zasadę aby już przed dochodzeniem, bez kosztów dla stron interesowanych w tym kierunku bezwzględnie zasięgać opinji znawców obeznanych z postulatami wyażonymi w tej sprawie przez autorytatywne czynniki w powiecie, a wię przedewszystkiem organizacje rolnicze powiatowe (O.T.R) instruktora rolnicze którzy posiadają w tym kiernnku odpowiednie instr. i przepisy, a nawet wzory gnojowni, wyłożone zresztą do publicznego wglądu we wszystich biurach rolniczych, etc. a przedewszystkiem w miejscu urzędowanin instruktorów rolniczych.

Na podstawie tylko takich opinji władze budowlane winny wydawać swe orzeczenia i zarządzenia w sprawach urządzenia obór, stajni, i chlewów, a wszczególności budowy i urządzenia gnojowni.

O ile przy postępowaniu komisyjnem zainteresowana strona wąiesie sprzeciw, a wszczególności, że urządzeni gnojowni przepisane jest zbyt kosztowne, w tym razie władza budowlana, o ile nie na miejscu znawcy organizacji roln., wzgl. Tymcz. Zarządu pow. odnieść się do właściwej organizacji rolniczej (względnie związku komunalnego, o ile posiada własny organ fachowy dla spraw rolnych) o wypowiedzenie się z punktu widzenia interesów rolnictwa, czy wobec słabej możności finansowej budującego nie należałoby zmienić warunków urządzenia obory, stajni, chlewów, gnojowni, a w danym razie przepisanie tych zmienionych warunków stosownie do możności finansowej strony.

W ten sposób uzgodni się punkt widzenia na tę sprawę ze stanowiska potrzeb rolnictwa z stanowiskiem zajętem przez władzę budowlaną.

L. XI-155/30 Mielec, dnia 27. 5 1930.

Do Panów Naczelników gmin przesyłam do ścisłego zastosowania się.

Li XXXV-504|30 Mielec, dnia 14. 5. 1930.

Pan Komendant P.K.U. w Dębicy zawiadomił mnie, że często otrzymuje z urzędów gminnych niewłaściwie zaświadczone dokumenty (np. świadectwo ubóstwa, stwierdzenie klęski pożaru, stwierdzenie wykonywanego zawodu cywilnego i tp.) w których urząd gminny nie stwierdza samego faktu lecz ogranicza się do poświadczenia autentyczności podpisu petenta na jego podaniu.

Akt ten poświadczony przez gminę petent przedstawia osobiście w P.K.U. z analogicznym poświadczeniem autentyczności podpisu wójta przez Starostwo, zamiast potwierdzenia prawdziwości zawartych w nim danych.

Tego rodzaju akta nie przedstawiają żadnej wartości prawnej gdyż przepisy o wydawaniu duplikatów dokumentów wojskowych i o sprostowaniach zawodu cywilnego, wyraźnie stanowią, że np. zaświadczenie ubóstwa musi być wydany przez urząd gminny i stwierzone przez władze admin. I. instancji, (to się tyczy i dokumentów o zmianie zawodu cywilnego).

Takich petentów odsyła Komendant P.K.U. z pouczeniem by uzyskali należyte zaświadczenia i zgłosili się powtórnie. Przewleka to sprawę naraża petentów na niepotrzebne koszta i powoduje słuszne narzekania z ich strony.

Polecam Zwierzchnościom gminnym zastosować się ściśle do powyższych wskazówek i przy wydawaniu zaświadczeń stwierdzać dany fakt a nie ograniczać się na stwierdzeniu własnoręcznego podpisu proszącego.

Starosta powiatowy: Balicki.

Rada powiatowa.

Do wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie.

L:2677 P-II. Mielec, dnia 23/5 1930.

Z uwagi na dość częste ze strony Powiat. Kasy Chorych w Mielcu zażalenia, iż Zwierzchności gminne wzbraniają się wpłacać we właściwym czasie tejże Kasie przypadające za ubezpieczenie funkcjonarjuszów gminnych wkładki, tłomacząc się, że wydatki te nie zostały objęte budżetem gminnym,—Tymcz. Wydział powiat. przypominając wydane już w tej mierze tutejsze Okólniki, zaznacza, że powyższego rodzaju tłomaczenia się nie mogą mieć nadal miejsca, gdyż Zwierzchności gminne obowiązane są wspomniane należytości, jako wynikające z ustawy z dnia 10 maja 1929 r Dz. U. R. P. Nr. 44 poz. 272 we właściwym czasie wpłacać niezależnie czy te wydatki są objęte budżetem gminnym.

Niestosowanie się bowiem do powyższego spowoduje przymusowe ściągnięcie tych należytości w drodze egzekucji a czego Zwierzchności gminne muszą na przyszłość stale unikać.—

L. 2710-P I. Mielec, dnia 23. 5. 1030.

W myśl reskr. Województwa z 17 maja 30 r. LS. I/115|30 T. Wydział powiat. zawiadamia Zwierzchność gminną iż Min. Spraw Wewn. biorąc pod uwagę, że należyty dobór reklam i ich strona estety-

czna, jak również jednolity sposób ich wykonania i umieszczenia wpływa dodatnio na wygląd lokali, w których mają być umieszczone, upoważniło Polską Agencję Gospodarczą z Warszawy do umieszczania swych reklam w poczekalniach, przedsionkach i innych pomieszczeniach urzędów gminnych.—Na skutek tego T. Wydział powiatowy zaleca Zwierzchności gminnej zezwalać pomienionej Agencji na umieszczanie reklam w urzędach gminnych.

L 2533-P-II. Mielec, dnia 9|5 1930 r.

Ponieważ podczas objazdów gmin tutejszego powiatu czy to przez samego Starostę, czy to Inspektora Sam. gminnego względnie Kierownika Zarządu drogowego stwierdzonem zostało, że drogowskazy i tablice orjentacyjne znajdują się nie tylko w stanie zupełnego zniszczenia i zaniedbania, ale także wogóle ich brak, wreszcie na tych tablicach widnieją napisy niestosowne i nieczytelne—przeto aby te braki ostatecznie usunąć Tymcz. Wydział powiatowy w tym celu wydaje następujące zarządzenia a mianowicie:

1) tablice orjentacyjne i drogowskazy należy sporządzić odpowiednio z nowego materjału oraz w dużym rozmiarze. 2) Napisy na tablicach należy umieścić w ten sposób, że najpierw następuje nazwa gminy po gminie nazwa powiatu natomiast poniżej powiatu nazwa Województwa. 3) Tablice orjentacyjne i drogowskazy należy umieścić w widocznych i właściwych miejscach.

Za wykonanie i zastosowanie się do powyższych zarządzeń oraz złożenia z tego sprawozdania w terminie do 15 czerwca br. czyni się p. naczelników (burmistrzów) gmin surowo odpowiedzialnymi.

L. 2705-P-II. Mielec, dnia 28|5 1930

W związku zatwierdzonymi na rok 1930|31, budżetami gmin Tymcz. Wydział powiatowy zwraca wszystkim Zwierzchnościom gminnym baczną uwagę na konieczność stałej równowagi pomiędzy dochodami i wydatkami budżetowemi.

Do tego celu najwłaściwszą drogą będzie rozplanowanie gospodarki finansowej przez gminy w ten sposób, aby wydatki uskuteczniane były jedynie w miarę i w granicach uzyskanych dochodów, bowiem oszczędności powinny być stosowane przedewszystkiem w zakresie administracji ogólnej.—Wyjazdy i podróże służbowe członków Zwierzchności i pracowników komunalnych oraz posługiwanie się w tych podróżach drogimi środkami lokomocji powinny być do minimum ograniczone,

Również będzie miała duże znaczenie oszczędność w takich wydatkach rzeczowych jak wydatki na papier i przybory pisarskie, które choć małe-mogą jednak w ciągu całego roku budżetowego mieć duże znaczenie.

Oszczędność w innych działach gospodarki budżetowej-poza zaniechaniem wydatków, które nie są bezwzględnie konieczne-należy stosować jako użycie najmniejszych środków dla osiągnięcia najlepszych wyników. Forma takiej oszczędności będzie oczywiście zależała od charakteru danego poczynania oraz warunków lokalnych i zastosowanie takiej czy innej formy oszczędności powinny być w każdym poszczególnym wypadku obmyślane przy rozważaniu faktycznych warunków miejscowych.

Na stosowanie zasad oszczędności w gospodarce gminnej będzie Tymcz. Wydział powiatowy zwracał specjalną uwagę przy każdych sposobnościach oraz za pośrednictwem tut. Inspektora Samorządowego przy każdorazowej lustracji gospodarki gminnej.

L. 2220-P-II. Mielec, dnia 28,V 1930 r.

Jak stwierdzono podczas dokonywanych lustracji gospodarki gminnej przez tut. Inspektora Samorządu gminnego—pracownicy niektórych gmin pobierają niejednokrotnie wynagrodzenie za swe czynności w formie niewłaściwej z punktu widzenia obowiązujących w tej mierze przepisów, względnie niedopuszczalnej ze względu na interes gmin dla siebie, a nie na rzecz gminy jak to jest ustawą przewidziane.—

Tak naprzykład od czasu do czasu wykrywa się, że wójtowie, pisarze i inni pracownicy gmin pobierają w gminach opłaty za czynności urzędowe na własną korzyść, aczkolwiek wszystkie te opłaty mają przepływać przez kasę gminna, która dopiero wypłaci odpowiednie kwoty przypadające za spełnianie pewnych funkcji jak np. badanie mięsa, egzekucje i tp.

Wpłacanie przez gminy za swych pracowników przypadających na nich wkładek ubezpieczyniowych, podatku dochodowego i tp. nie znajduje żadnego uzasadnienia z punktu widzenia celowości i nie idzie po myśli ustawodawcy, który obowiązek wpłacania danej kwoty włożył właśnie na pracownika i należy więc z poborów na ten cel odpowiednią kwotę potrącać.

Niektórym pracownikom oraz naczelnikom gmin, przyznawane są zamiast djet—ryczałty na objazdy. Wysokość ogólna takiego ryczałtu musi być podana wyraźnie w budżecie gminy, w przeciwnym bowiem razie ryczałt taki będzie traktowany jako nielegalny, tak samo muszą być traktowane wszelkie zwroty kosztów objazdów służbowych, o ile normy ich nie zostały wyraźnie w budżecie podane.

W sprawie wynagrodzenia funkcjonarjuszy gminnych poleca T. Wydział powiat. Zwierzchnościom gminnym obmyślenie systemu dostatecznego wynagrodzenia tych pracowników przy równoczesnem, zabezpieczeniu wydatności i wartości ich pracy w myśl dobrze zastosowanej oszczędności.—

W tym celu należy pracowników nieodpowiednich i niekwalifikowanych usunąć a zastąpić ich odpowiednimi i to w porozumieniu z Tymcz. Wydziałem powiatowym, za co czyni się p. Naczelników osobiście odpowiedzialnymi.

L: 719|30 Mielec, dnia 26. 5. 1930 r.

Wszystkim Zwierzchnościom gmin w powiecie z poleceniem ogłoszenia mieszkańcom Powiat. podaje Zarząd Drogowy w Mielcu odpis rozporządzenia Pana Wojewody Krakowskiego z dnia 14 lutego 1929 r. w sprawie zakazu używania na drogach z twardą nawierzchnią podków z wystającemi ostremi częściami.

Na podstawie §§ 3 i 57 rozp. Ministra Robót Publ. i Ministra Spraw Wewn. z dnia 26|6 1924 Dz. U. R. P. Nr. 61. poz. 611, regulującego używanie i ochronę dróg, zakazuje w związku z postanowieniami §§ 4 i 33 tego rozp. używania na drogach z twardą

nawierzchnią podków z wystającemi ostremi częściami w okresie od 1 kwietnia do 15 listopada.

W okresie zakazu ostrego kucia koni mogą być używane podkowy pantoflowe lub podkowy z wykonanemi tępemi hacelami, albo również z tępemi zębami, przyczem wysokość haceli i zębców nie powinna przekraczać grubości podkowy, tak na przednich jak i na tylnych nogach.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia ulegną karze w myśl postanowień ustawy z dnia 7 października 1921 o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P, Nr. 89 poz. 656) w brzmieniu ustalone w rozp. Prezydenta Rzposp. z 14 lutego 1928 Dz. U. R. P. Nr. 18 poz. 151, o ile dane przekroczenie nie podlega surowszej karze.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia b. r.

ODPIS

W dniu 28 kwietnia br. pod przewodnictwem Marszałka Sejmu odbyło się Plenarne Posiedzenie Komitetu Floty Narodowej.

Po odczytaniu protokułu posiedzenia Plenum K.F.N. z pracy za rok 1928, Sekretarz Generalny K.F.N. gen, M, Zaruski odczytał sprawozdanie z działalności Wydziału Wykonawczego za rok 1929 oraz sprawozdanie kasowe za tenże okres, poczem przewodniczący Komisji rewizyjnej Prezes P.K.O. dr. Henryk Gruber odczytał protokuł Komisji Rewizyjnej z działalności Biura Centrali, stawiając wniosek udzielenia Wydziałowi Wykonawczemu absolutorjum, które zostało uchwalone.

Dochody i wydatki w roku sprawozdawczym przedstawiają się następująco;

Dochody:

1.	Wpływy do Centrali . .	133,115 82
2.	Od Wojew, KFN. w Toruniu	268.570 85
3.	Od Okr. Koła w Bydgoszczy .	16 470 82
4,	Od Koła St. m. Warszawy .	54 072·39
5.	Wpływy za nalepki. odznaki, flagi i kalendarzyki i procenty z r-ku czek. Banku Gosp. Kr. i P.K.O. .	52,754 56
6.	Subwencje M. P. i H. . .	20·400·—
	Razem .	545 384 44

Wydatki:

1.	Pensje personelu, świadczenia socjalne, mat. piśmienne, książki, porto, telefony i t d.	67 822·47
2.	Propaganda	48·221·10
3.	Potrącenie 20 proc. z ruchomości	1.341·75
	Razem .	117 385 32
	Czysty dochód . . .	447·999 12
	Na kupno i instalację statku „Dar Pomorza“ do dn. 1 stycznia 1930 roku wydano	451.009 28

Zapoczątkowano zbiórki na kupno statków: w Województwie Krakowskiem na „Dar Krakowa“, Sląska“, w Łódzkiem na „Dar Łodzi“, w Bydgoszczy na „Dar Bydgoszczy“ i w Warszawie na „Dar Warszawy“.

W ciągu roku sprawozdawczego powołano do życia 256 Kół Kom Fl. Nar. W stadjum organizacji było 107. Na 1 stycznia 1930 r. Komitet posiadał 549 zorganizowanych Kół K.F.N. i około 1500 czł. korespondentów czynnych. Do liczby tej nie wliczono około 400 Kół na terenie woj Pomorskiego.

Zbiórki i propagandę prowadzono na terenie wszystkich uzdrowisk, wśród wojska, policji, szkół, pracowników pocztowych, samorządów, powiatów i gmin i najszerszych sfer społeczeństwa.

Środkami propagandy K.F.N. były: radjostacja, prasa, ulotki, afisze, broszury. okólniki, odczyty i t. p.

Wybory do Wydziału wykonawczego K.F.N. na rok 1930 dały następujące wyniki:

Zostali wybrani: poseł St. Zalewski-Prezes Sejmowej Komisji Morskiej, gen. M. Zaruski-Sekretarz Generalny K.F.N., T. Nosowicz-Dyr. Depart. Morskiego MP. i H,, gen. Górecki-prezes Banku Gosp. Kraj., Kom. Świrski-Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej i nowoobrany dr. Wyrostek-Prezes Ligi Morskiej i Rzecznej.

Reasumując wszystko powyższe, musimy dojść do przekonania, że, jakkolwiek suma zbiórki brutto zł. 544.984 44 przekraczająca sumę przewidywaną w preliminarzu, wydaje się może niewystarczającą, to jednak, biorąc pod uwagę kryzys gospodarczy w Kraju, wykazuje wzmożone zainteresowanie się i ofiarność społeczeństwa na budowę floty morskiej.

Sekretarz Generalny K.F.N.
Gen. M Zaruski.

ODPIS

Na podstawie art. 23 ustawy o poczcie, telegrafie i telefonie z dn. 3 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58 poz. 584) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczp. z dnia 22 marca (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz 378) p. 1 lit. c. od opłaty pocztowej wolne są urzędowe zwykłe przesyłki listowe, wysyłane przez władze i urzęda (organa) samorządowe w wykonywaniu poruczonego zakresu działania w stosunku wzaz jemnym do władz i urzędów (organów) państw. oraz do osób i instytucji niezwolnionych od opłaty pocztowej. W myśl rozp. Ministra Poczt i Tel. z dnia 17 sierpnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80. poz. 702) jsko rozporządzenia wykonawczego do przytoczonego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej wyszczególnione przesyłki listowe winny być zaopatrywane na stronie adresowej nazwą wysyłającej władzy lub urzędu, numerem dziennika czynności, klauzulą „Sprawa urzędowa“, w wykonaniu poruczonego zakresu działania wolna od opłaty pocztowej, oraz odciskiem pieczęci urzędowej. Wbrew przytoczonym postanowieniom urzędy gminne wysyłają swoją korespondencję jako wolną od oplaty nietylko we własnym zakresie działania, ale nadto używają do oznaczania tej korespondencji niedozwolonej klauzuli „Sprawa urzędowa wolna od opłaty pocztowej.“

L: 2619 P-I. Mielec, dnia 17. 5. 1030.

Zwierzchnościom gminnym wszystkim.

Przesyła T. Wydział pow. do wiadomości w myśl reskr. Ministerstwa Spraw Wewn. z 28. 4. 30 r. Nr. SS. 881|1 udzielonego reskr. Województwa z 12 maja 30 r. L Sam. l. 122|29, z poleceniem ścisłego przestrzegania wskazówek w niem zawartych.

Za Tymczasowy Zarząd powiatowy:

Starosta powiatowy: Balicki.

Nakładem Starostwa i Zarządu pow, w Mielcu. Odpowiedzialny redaktor: Teofil Gumiński, sekr. Rady pow.
Z drukarni M. Fiałkowskiego w Mielcu.